

Ноти Божої любові, що торкаються сердець

На початку року в містах Канів та Христинівка (Черкаська область), та Долинська (Кіровоградська область) відбулися молодіжні літературно-євангельські табори.

Для розповсюдження вістки Євангелія три команди молодих людей завітали до міста Христинівка (31 грудня-9 січня), Канів (5-12 січня), та Долинська (3-8 січня). Та детальніше саме про Христинівку, що в Уманському районі Черкаської області.

Місцева адвентистська громада і пасторська сім'я – Руслан і Світлана Романцаки – радо зустріли тринадцять молодих людей, приготувавши в молитовному будинку затишні кімнати для проживання. Після підготовки до літературного служіння – вибору привітальних пісень та подарункової літератури, молоді люди були готові вирушити, щоб поділитися вісткою надії з місцевими мешканцями.

І ось, початок нового року, і перший вихід команди у місто, де перед ними багатоквартирні та прива будуть охочі відкрити двері, щоб послухати спів, прославляючий Спасителя Христа? А можливо бути таке, що господарі будинків не приймуть і не відчинять?

Молодь не знає відповіді на ці запитання, але разом у молитві просять Божого супроводу.

І ось перша оселя, до якої завітали:

– Дозвольте привітати вас із Новим роком?

– Звичайно можна, заходьте.

Звучать ноти гітари та сопілки, в унісон здіймаються голоси дітей Божих, які відлунням розливаються по всьому дому – вони принесли єдину надію не тільки на сторінках книг, але у нотах

і словах пісень:

«О Боже, дай усім надії, і віри, і любові,

Щоб у нашій Україні не було більш горя...»

– Дуже дякуємо вам, дітки! – із цими словами не лише цукерки сипалися із рук господарів оселі, а текли сльози... Сльози болю та відчаю, змішані зі сльозами радості.

Та ми вже знаємо, що молодь прийшла не з пустими руками, бо принесла у дім подарунок – живе Слово Боже, що здатне зцілювати зранені серця.

У цей нелегкий час для нашої країни багато українців мають рідних, які захищають своїх близьких та всю Україну. І хоча молоді люди, що дарують пісні та книги про надію на Бога, не знають життєвих обставин родин, з якими зустрічаються, але бачать, як сприймають їхній спів, та обіймаючи, відчують, як необхідна ця підтримка тим, до кого вони завітали, та підносять молитви за ці сім'ї.

Крок за кроком, день за днем двері в більшості осель відчиняються, щоб отримати надію на Господа.

А кожного вечора втомлена і виснажена команда повертається до свого тимчасового дому, у затишну атмосферу до місцевої громади, яка втішить та підбадьорить. Саме там, в християнському, сімейному та люблячому колі молоді люди набираються сил для наступного дня.

Одного разу молодь завітала до будинку, всі під'їзди якого, крім одного, були відчинені, тож пропустивши цей під'їзд, вони пішли далі. І вже виходячи із двору, почули з вікна будинку голос жінки:

– Зайдіть, будь ласка, в той під'їзд, куди не змогли потрапити.

Коли повернулись, двері під'їзда були відкриті, а вище по сходах побачили відчинену квартиру, з якої розсіювалося світло – усміхнена господиня вже чекала на них. Після привітання жінка щиро подякувала прийнявши в подарунок цінну книгу – «Бажання віків».

Команда обійшла цей під'їзд, постукала у кожні двері, але тут ніхто вже не відгукнувся.. Бог відчинив двері, навіть, ради однієї, і разом з цим,, Він відчинив двері її серця.

Наступна локація – одно з навколишніх сіл...Поважного віку чоловік приємно здивувався візиту молоді, їхнім словам та побажанням. Розмова зайшла за Україну, і чоловік висловив свої роздуми:

– Ви ж читаєте Біблію, тож знаєте історію про Авраама, та міста Содом і Гомору. Коли Авраам молився Богу за ці міста, він згадував праведників: якщо, Боже, знайдеш 50,40,30...10 праведників, то чи знищиш Ти це місце? Господь відповів, що ні, не знищить. Від нас із вами також багато залежить, якщо будемо праведними перед Божим обличчям.

Починаючи плакати він бере книги...

Продовжуючи рух, літературна команда зустріла дорогою бабусю, та як завжди, заспівала та вручила декілька книг. Але бабуся не пішла, вона стояла довгий час і читала, там на вулиці, де отримала подарунок...

Один з учасників команди, Руслан, поділився враженнями від проведення заходу: “Гарно, що ми всі познайомилися в неформальній обстановці, В команді всі співучі, талановиті, і разом з тим, прості в спілкуванні. Атмосфера була сімейна. Пастор із дружиною нас підтримували та старалися з усім допомагати, завжди нас розуміли і були на одній хвилі”.

Швидко пролетіли дні служіння, що були посвячені Богу, та тим, хто ще не чув вістку про Господа і Спасителя Ісуса Христа. У Христинівці, Каневі й Долинській до літературного служіння

долучилися сорок чотири учасника, які розповсюдили понад півтори тисячі примірників книг, серед яких Новий Заповіт, а також “Велика боротьба”, “Бажання віків”, “Історія викуплення”, “Мир, про який мрієш”, та інші.

Софія Курко

Фото: Руслан Романщак